UCHWAŁA NR XI.73.2015
RADY MIASTA LIMANOWA

z dnia 9 czerwca 2015 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Miejskiej Góry" w Limanowej.

Na podstawie art.3 ust.1, art. 14 i art. 20 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 199) zwanej dalej „ustawą", art.18 ust.2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zmianami), Rada Miasta Limanowa stwierdza, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru „Miejskiej Góry" w Limanowej nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Limanowa, uchwalonego Uchwałą Nr XXIII/168/2000 Rady Miasta Limanowa z dnia 28 czerwca 2000r. z późn. zmianami i **uchwala co następuje:**

Rozdział 1.
PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru „Miejskiej Góry" w Limanowej w granicach zgodnych z załącznikiem graficznym do uchwały Nr LIII/354/2013 Rady Miasta Limanowa z dnia 29 października 2013r. – zwany w tekście niniejszej uchwały „planem".

§ 2. 1. Treść niniejszej uchwały stanowi część tekstową planu.

2. Załącznikami do uchwały są:

1) Rysunek planu stanowiący integralną część uchwały, sporządzony na kopii mapy zasadniczej w skali 1:1000 jako załącznik Nr 1 do niniejszej Uchwały;

2) Rozstrzygnięcie Rady Miasta Limanowa – podjęte w trybie art. 20 „ustawy"– o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu – jako załącznik Nr 2.

3) Rozstrzygnięcie Rady Miasta Limanowa – podjęte w trybie art. 20 „ustawy" o sposobie realizacji zapisywanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych Gminy oraz o zasadach ich finansowania zgodnie z przepisami o finansach publicznych – jako załącznik Nr 3.

3. Ustalenia planu dotyczą przeznaczenia terenu i linii rozgraniczających tereny o różnych funkcjach, warunków i zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów, w tym szczególnych warunków wynikających z potrzeby ochrony środowiska, zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej, nieprzekraczalnej linii zabudowy.

§ 3. Rysunek planu zawiera:

1. oznaczenia przestrzennych dyspozycji ustaleń planu, w tym:

1) linie rozgraniczające tereny o określonym w niniejszej uchwale przeznaczeniu oraz o różnych warunkach zabudowy i zagospodarowania wraz z symbolami identyfikującymi,

2) linie zabudowy,

3) urządzenia uzbrojenia terenu,

4) oznaczenia obszarów i obiektów, do których mają zastosowanie uregulowania wynikające z przepisów powszechnie obowiązującego prawa, z przepisów prawa miejscowego i wydanych decyzji administracyjnych.

2. oznaczenia informacyjne:

1) tereny osuwiskowe (osuwiska aktywne, aktywne okresowo, osuwiska nieaktywne) i tereny zagrożone ruchami masowymi według mapy „Systemów osłony przeciwosuwiskowej" SOPO,

2) oznaczenia formalne, w tym granica administracyjna, granice obszaru objętego planem, skalę rysunku planu oraz objaśnienie rysunku,

3) wyrys fragmentu „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Limanowa" wraz z legendą,

4) inne oznaczenia wynikające z przepisów odrębnych.

3. Rysunek planu zawiera ponadto oznaczenia i elementy objaśnione w legendzie rysunku planu – nie stanowiące ustaleń, o których mowa w § 2 ust. 3.

§ 4. Jako zgodne z planem uznaje się:

1. wyznaczenie tras urządzeń liniowych związanych z rozbudową systemów infrastruktury technicznej służącej wyposażeniu inżynierskiemu terenów przeznaczonych do zainwestowania stosownie do szczegółowych rozwiązań technicznych, jeżeli nie koliduje to z innymi ustaleniami planu,

2. wyznaczenie i urządzenie dróg dojazdowych służących obsłudze terenów przeznaczonych do zainwestowania oraz do terenów rolnych i leśnych, dróg służących celom obrony przeciwpożarowej obszarów leśnych a także innych dróg wewnętrznych, ciągów pieszych i szlaków turystycznych, konnych, rowerowych pod warunkiem, że nie będzie to stanowić utrudnienia w wykorzystaniu terenów przyległych do drogi zgodnie z ich przeznaczeniem w planie,

3. inwestycje na terenach leśnych związane z gospodarczym użytkowaniem lasu oraz infrastrukturą obiektów służących gospodarce leśnej oraz inwestycji określonych w ustaleniach szczegółowych,

4. ustanawianie stref ochronnych ujęć wody oraz stref ograniczonego użytkowania na terenach rolnych i leśnych, jeżeli nie jest wymagana decyzja o zmianie przeznaczenia terenów rolnych i leśnych na cele nierolnicze lub nieleśne,

5. zmianę funkcji części budynku mieszkalnego lub gospodarczego na cele usługowe w rozmiarze nie przekraczającym 30 % powierzchni użytkowej budynku, pod warunkiem, że uciążliwość przedsięwzięcia (zgodnie z przepisami odrębnymi) będzie zamykać się w granicach terenu inwestycji,

6. zmianę funkcji budynku mieszkalnego lub gospodarczego (albo ich części) w zagrodzie rolniczej – na cele rekreacyjne bez rozbudowy,

7. zmianę funkcji obiektu usługowego lub jego części na cele mieszkalne lub na inny rodzaj usług jeżeli nie będzie to kolidować z innymi ustaleniami planu,

8. utworzenie form ochrony przyrody w obrębie terenów leśnych i rolnych z zachowaniem przepisów odrębnych, jeżeli nie będzie to stanowić kolizji z innymi ustaleniami planu.

§ 5. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

1. **Studium** - należy przez to rozumieć wprowadzone Uchwałą Nr XXIII/168/2000 Rady Miasta Limanowa z dnia 28 czerwca 2000r. z późn. zmianami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Limanowa,

2. **uchwale** – należy przez to rozumieć niniejszą uchwałę Rady Miasta Limanowa, obejmującą ustalenia wymienione w tekście niniejszej uchwały oraz ustalenia określone na załączniku graficznym Nr 1 do tej uchwały,

3. **linii rozgraniczającej** – należy przez to rozumieć linię ciągłą na rysunku planu, rozdzielającą obszar na tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach i warunkach zagospodarowania,

4. **nieprzekraczalnej linii zabudowy** – należy przez to rozumieć linię, w której może być umieszczona ściana budynku lub innych obiektów kubaturowych, bez jej przekraczania w kierunku drogi; zakaz ten nie dotyczy elementów architektonicznych takich jak: schody zewnętrzne, pochylnie, balkon, wykusz, gzyms, okap dachu, zadaszenie wejścia, rynna, rura spustowa, podokienniki oraz innych detali wystroju architektonicznego,

5. **powierzchni zabudowy** – należy przez to rozumieć powierzchnię budynków, liczoną nad terenem po zewnętrznym obrysie przegród zewnętrznych. Do powierzchni zabudowy nie wlicza się części budynków nadwieszonych nad terenem takich jak balkon i wykusz,

6. **przepisach szczególnych (odrębnych)** – należy przez to rozumieć obowiązujące przepisy określone w ustawach oraz aktach wykonawczych do tych ustaw, poza ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz aktami do niej wykonawczymi,

7. **przeznaczeniu podstawowym** – rozumie się przez to takie przeznaczenie, które przeważa na danym terenie, wyznaczonym liniami rozgraniczającymi,

8. **przeznaczeniu dopuszczalnym (uzupełniającym)** – rozumie się przez to przeznaczenie inne niż podstawowe, które wzbogaca lub uzupełnia a nie powoduje kolizji z przeznaczeniem podstawowym,

9. **ładzie przestrzennym** – należy przez to rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne,

10. **paraturystyce** – należy przez to rozumieć usługi towarzyszące turystyce i rekreacji tj. sklep, bankomat, zakład fryzjerski, kosmetyczny itp.,

11. **średnim poziomie terenu** – rozumie się przez to średnią arytmetyczną poziomów terenu od strony przystokowej i odstokowej liczoną w obrysie rzutu budynku,

12. **wysokości zabudowy (budynków)** – rozumie się przez to wymiar pionowy mierzony od średniego poziomu terenu do najwyższego punktu konstrukcji dachu wraz z jego pokryciem,

13. **dachu namiotowym** – rozumie się przez to dach wielospadowy o trójkątnych połaciach, zbiegających się w jednym wierzchołku,

14. **dachu płaskim** – rozumie się przez to dach o kącie nachylenia połaci dachowych w przedziale od 0 do 5 stopni.

§ 6. 1. Stosuje się następujące podstawowe literowe symbole identyfikacyjne terenów:

1) **UTK** – tereny usług kultu religijnego oraz towarzyszących usług turystyki, rekreacji, handlu i gastronomii (§ 16)

2) **UTS** - tereny usług turystyki, sportu i rekreacji (§ 17, §18 i §19),

3) **UT** - tereny turystyki i rekreacji (§§ 20 i 21),

4) **US** – tereny usług turystyki i sportu (§ 22),

5) **UTN** – tereny usług i urządzeń sportu i rekreacji (§ 23),

6) **MNR/UT** – tereny zabudowy jednorodzinnej i zagrodowej z dopuszczeniem usług związanych z turystyką i rekreacją (§ 24),

7) **MN/UT** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług związanych z turystyką i rekreacją (§ 25),

8) **ML/MN** – tereny zabudowy jednorodzinnej i rekreacyjnej (§ 26),

9) **R** – tereny rolne (§ 27),

10) **R/ZL** – tereny rolne do zalesień (§ 28),

11) **ZT, ZO,ZU, ZR** – tereny zieleni (§§ 29 – 32),

12) **ZL** – tereny leśne Skarbu Państwa (§ 33),

13) **ZL.n** – tereny leśne niepaństwowe (§ 34),

14) **ZL.1** – tereny leśne – park linowy (§ 35),

15) **ZL.2** – tereny leśne z dopuszczeniem urządzeń sportowych (§ 36),

16) **WS** – wody powierzchniowe (§ 37),

17) **KTG** – trasa kolejki górskiej (§ 38),

18) **KD-D** – drogi publiczne klasy D (§ 39),

19) **KDW** – drogi wewnętrzne (§ 40),

20) **WZ, „w-1”** – tereny urządzeń zaopatrzenia w wodę (§ 41),

21) **„k-1”, „k-2”** - sieci kanalizacji sanitarnej (§ 42).

2. Wymienione symbole podstawowe mogą być uzupełnione dodatkową cyfrą oznaczającą kolejny numer terenu po oznaczeniu symbolu w Rozdz. IV dz. B) §§ 17 – 21, 36, 37 i 42, n.p. **„UTS.1”.**

3. Stosuje się następujące oznaczenia literowe dla terenów o szczególnych uwarunkowaniach realizacyjnych:

1) **„/k” –** tereny eksponowane widokowo (§ 15 ust. 1),

2) „**o**” – tereny zagrożone ruchami masowymi (§ 15 ust. 2),

3) „**on**” – tereny osuwisk nieaktywnych (§ 15 ust. 5),

4) „**ok**” – tereny osuwisk aktywnych okresowo (§ 15 ust. 4),

5) „**oa”** – tereny osuwisk aktywnych (§ 15 ust. 3).

4. Stosuje się oznaczenia elementów informacyjnych:

1) **pw** – punkty widokowe,

2) „**K**” – krzyż milenijny,

3) ***1…15*** – kapliczki drogi krzyżowej.

Rozdział 2.
USTALENIA OGÓLNE

§ 7. 1. Na całym obszarze objętym planem dopuszcza się z zastrzeżeniami zawartymi w § 15 ust. 1 - 5:

1) remonty, przebudowę, rozbudowę, odbudowę i nadbudowę istniejących budynków z zachowaniem wymagań określonych w planie,

2) realizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezbędnej dla potrzeb lokalnych w zakresie:

   a) zaopatrzenia w wodę, w tym ujęcia wody, zbiorniki wody, hydrofornie, wodociągi,

   b) odprowadzenia i oczyszczenia ścieków, systemy kanalizacji sanitarnej i deszczowej,

   c) zaopatrzenia w energię elektryczną, w tym sieci n.n. i s.n. oraz stacje transformatorowe,

   d) zaopatrzenia w gaz i ciepło, w tym wolnostojące i połaciowe kolektory słoneczne,

   e) telekomunikacji (łączności przewodowej i bezprzewodowej),

3) realizację dróg dojazdowych, ciągów pieszych, szlaków turystycznych, tras rowerowych, konnych i biegowych tras narciarskich.

2. Realizacja inwestycji wymienionych w ust. 1 jest dopuszczalna pod warunkiem nie naruszenia przepisów dotyczących ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz innych przepisów odrębnych.

3. Remont, rozbudowa, przebudowa, odbudowa i nadbudowa istniejących budynków mieszkalnych i gospodarczych w terenach nie przeznaczonych na cele zabudowy, jest dopuszczalna jeżeli nie narusza przepisów szczególnych oraz pod warunkiem uwzględnienia ustaleń zawartych w § 25 ust. 5. Istniejąca powierzchnia zabudowy nie może być zwiększona ponad 50 % w stosunku do stanu wyjściowego. Dopuszczona wymiana substancji budowlanej w obrębie działki siedliskowej jako realizacja nowego budynku w miejscu dotychczasowego lub w pobliżu, bez zwiększenia powierzchni zabudowy i pod warunkiem rozbiórki obiektu starego.

§ 8.

Ustalenia ogólne dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody oraz krajobrazu naturalnego i kulturowego.

1. Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest ochrona interesu publicznego, obejmującego zachowanie i ekspozycję cennych wartości środowiska przyrodniczego i krajobrazu, stworzenie warunków do rozwoju zagospodarowania turystycznego i sportowo-rekreacyjnego w sposób minimalizujący negatywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, zdrowie i bezpieczeństwo ludzi.

2. Na obszarze objętym planem ochronie podlegają:

1) klimat akustyczny - w zakresie ochrony przed hałasem obowiązuje, zgodnie z przepisami odrębnymi, przestrzeganie dopuszczalnych norm poziomu hałasu w środowisku dla terenów oznaczonych symbolami MNR, ML/MN – jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową; UTK, UTS, UT, US – jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,

2) Jakość powietrza - obowiązuje zakaz przekraczania dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń atmosferycznych określonych w przepisach odrębnych,

3) Wody powierzchniowe (wyróżnione i niewyróżnione na rysunku planu) na całej długości cieku z możliwością konserwacji i remontów zgodnie z przepisami odrębnymi,

4) rośliny i zwierzęta chronione wynikające z przepisów szczególnych,

5) lasy i zadrzewienia – zgodnie z obowiązującymi ustawami: o ochronie gruntów rolnych i leśnych, o lasach i o ochronie przyrody.

3. Na terenie objętym planem zakazuje się:

1) dokonywania zmian stosunków wodnych obniżających potencjał ekologiczny siedlisk,

2) zmiany ukształtowania terenu w zakresie mogącym zagrozić walorom krajobrazu naturalnego lub stabilności stoków.

4. Dla prawidłowej i zrównoważonej gospodarki przestrzenią nakazuje się:

1) kształtowanie przestrzeni ekologicznej właściwej dla terenów górskich oraz kształtowanie zieleni na działkach jako obowiązkowego elementu projektu zagospodarowania działki sporządzanego w ramach projektu budowlanego,

2) hamowanie procesów degradacji podstawowych komponentów środowiska poprzez:

a) tworzenie korzystnych warunków retencji oraz ochronę obszarów źródliskowych i ujęć wody,

b) ograniczenie wytwarzania zanieczyszczeń powietrza, gleby i wód poprzez stosowanie odpowiednich technologii ekologicznie bezpiecznych i modernizację systemów grzewczych,

c) właściwe użytkowanie rolnicze połączone z racjonalnym użytkowaniem chemicznych środków ochrony roślin, z preferencją dla rolnictwa ekologicznego,

d) preferencję dla odtwarzalnych źródeł energii cieplnej i elektrycznej.

3) inicjowanie działań dla udostępnienia i zagospodarowania terenów przydatnych dla turystyki kwalifikowanej, krajoznawczej oraz sportu i rekreacji.

5. Formy ochrony przyrody:

1) Cały obszar objęty planem pozostaje w granicach Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, dla którego obowiązują ustalenia oraz zakazy - zgodnie z uchwałą Nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012r. w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urzędowy Wojew. Małopolskiego z 20 marca 2012r. poz. 1194)".

2) Obszar objęty planem uznaje się w granicach oznaczonych na rysunku planu za predysponowany do włączenia w obszar projektowanego Łososińsko-Żegocińskiego Parku Krajobrazowego – jako brakującego ogniwa w systemie obszarów chronionych Karpat Polskich, przewidzianego w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Małopolskiego przyjętego przez Sejmik Województwa Małopolskiego Uchwałą Nr XV/174/03 z dnia 22 grudnia 2003 r. Utworzenie Parku Krajobrazowego może nastąpić wyłącznie na zasadach i w trybie przewidzianym w przepisach odrębnych.

3) Obszar w rejonie Miejskiej Góry predysponowany jest do utworzenia Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Miejskiej Góry" na zasadach i w trybie przewidzianym w przepisach odrębnych.

6. W granicach opracowania planu wprowadza się zakaz składowania odpadów. Ustala się usuwanie odpadów stałych poprzez segregację i gromadzenie ich w przystosowanych pojemnikach okresowo opróżnianych, usytuowanych zgodnie z przepisami odrębnymi i w sposób zorganizowany wywożonych na urządzony zakład utylizacji odpadów, zgodnie z prowadzoną polityką Miasta Limanowa i zawartymi porozumieniami. W projekcie zagospodarowania terenu inwestycji należy uwzględnić usytuowanie śmietników i innych miejsc (urządzeń) gromadzenia odpadów z możliwością ich segregacji.

§ 9.

Ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków, dóbr kultury współczesnej oraz zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.

1. Ochronie podlegają walory krajobrazu otwartego w obrębie terenów eksponowanych widokowo, oznaczonych symbolem **„/k**". Dla tych terenów ustala się ograniczenia w realizacji obiektów nie wymagających zgodnie z przepisami odrębnymi pozwolenia na budowę. W terenach nie przeznaczonych w planie pod zabudowę

zakaz realizacji obiektów nie związanych z gospodarką rolną, leśną, turystyką i rekreacją otwartą oraz infrastrukturą techniczną. Obowiązuje wkomponowanie budynków w krajobraz, co wiąże się z ustalaniem najkorzystniejszej w tym względzie lokalizacji budynków na działkach oraz z wprowadzeniem na działce zieleni drzewiasto - krzewiastej .

2. W przestrzeni rolnej zachowanie dróg gospodarczych związanych z historycznymi podziałami gruntów, zadrzewień śródpolnych, kapliczek i krzyży przydrożnych.

3. Zachowanie istniejącego zespołu kultu religijnego z krzyżem na „Miejskiej Górze" oraz kapliczkami stacji drogi krzyżowej usytuowanych w górnej części drogi dojazdowej do Krzyża milenijnego.

§ 10. Ustalenia w zakresie kształtowania architektury, ładu przestrzennego i podziału nieruchomości na całym obszarze objętym planem (z zastrzeżeniem ustaleń zawartych w Rozdziale IV).

1. Sposób zagospodarowania terenów winien umożliwiać bezpieczny i wygodny pobyt przebywających tam osób, którego atrybutami są:

1) ład przestrzenny, wysoki poziom estetyki, zrozumiały system informacji,

2) łatwy dostęp dla wszystkich (niepełnosprawnych, osób starszych i dzieci).

2. Obowiązuje kształtowanie architektury harmonizującej z krajobrazem i nawiązującej do tradycyjnych cech Beskidu Wyspowego.

3. W związku z istniejącym spadkiem terenu dopuszcza się realizację kondygnacji użytkowych, usytuowanych poniżej poziomu parteru (poziom ± 0,00).

4. Obiekty małej architektury oraz wiaty mogą być sytuowane w miejscach nie kolidujących z drogami wewnętrznymi, ciągami pieszymi oraz obiektami i urządzeniami infrastruktury technicznej. Architektura tych obiektów winna nawiązywać do tradycji miejsca. Pokrycie zadaszenia ażurowe lub pełne kryte gontem, dachówką ceramiczną lub ich imitacją. Dopuszcza się pokrycie dachowe wiat materiałem podobnym lub identycznym z pokryciem budynków mieszkalnych i usługowych. Dopuszcza się dachy zielone.

5. W zakresie podziału nieruchomości ustala się co następuje:

1) Przy wydzielaniu nowych działek budowlanych obowiązuje minimalna powierzchnia jednej działki:

   a) dla wolnostojącej zabudowy jednorodzinnej – 1000 m²,

   b) dla zabudowy rekreacji indywidualnej - 500 m²,

   c) dla zabudowy zagrodowej - 1400 m²,

   d) dla zabudowy usługowej wielkość nowo wydzielanej działki będzie uzależniona od potrzeb związanych z prowadzoną działalnością usługową.

2) Dopuszcza się podziały wynikające z regulacji granic własności, poszerzenia terenów sąsiednich, wydzielania dróg.

3) Projekty podziałów dokonywanych przy drogach „KD-D" i „KDW" wymagają zaopiniowania przez zarządcę drogi w aspekcie zapewnienia prawidłowej obsługi komunikacyjnej.

6. W wykończeniu elewacji budynków wyklucza się stosowanie okładzin panelami z tworzyw sztucznych.

7. Obowiązuje stosowanie pokryć dachowych w stonowanych, ciemnych kolorach (odcienie brązu, czerwieni, zieleni, szarości). Kolorystyka elewacji w kolorach pastelowych lub koloru drewna. Wyklucza się stosowanie w ogrodzeniach prefabrykowanych, betonowych elementów ozdobnych, tralek, kolumn.

8. Obowiązuje ustalenie geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych, stosownie do wymagań określonych w przepisach szczególnych.

§ 11. Ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów i obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych.

1. Wyznacza się strefę ochrony krajobrazu obejmującą tereny eksponowane krajobrazowo w rejonie wierzchowiny „Miejskiej Góry", oznaczone na rysunku planu symbolem **„/k**".

2. Ustala się następujące zasady lokalizacji reklam w granicach planu:

1) wyklucza się lokalizację reklam poza obszarami zabudowy, oraz:

a) w liniach rozgraniczających dróg i bliżej drogi, niż ustalona w planie linia zabudowy,

b) w strefie ochrony krajobrazu,

c) w odległości do 2,0 m od linii drzew tworzących szpalery lub od ściany lasu,

2) nie dopuszcza się reklam w formie tablic „billboard”,

3) ustalenia zawarte w lit. a) nie dotyczą reklam na budynkach.

3. Na terenie całego obszaru objętego planem obowiązuje estetyzacja. W przypadku przebudowy współczesnych obiektów nie dostosowanych formą do pożądanych cech zabudowy należy stosować odpowiednio ustalenia podane w Rozdziale IV dla poszczególnych terenów wyodrębnionych symbolami identyfikacyjnymi.

4. W oparciu o art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (jednolity tekst Dz.U. z 2013r. poz. 1205 z późn. zm.) przeznacza się na cele nierolnicze i nieleśne grunty leśne stanowiące własność Skarbu Państwa o pow. 1,9400 ha na podstawie uzyskanej zgody Ministra Środowiska decyzją znak DLP-II-6501-95/52477/14/JS z dnia 29.12.2014r. oraz grunty leśne nie będące własnością Skarbu Państwa o pow. 0,2542 ha na podstawie uzyskanej zgody Marszałka Województwa Małopolskiego decyzją znak RO-VI.7151.2.41.2014 z dnia 03.09.2014r.

5. Poddaje się ochronie, z zakazem zmiany sposobu użytkowania, wartościowe zadrzewienia i enklawy zieleni wysokiej niewyróżnione na rysunku planu. Nakaz ochrony nie dotyczy niezbędnych przypadków przeprowadzenia przez tereny zieleni i zadrzewień urządzeń infrastruktury technicznej a także drzew znajdujących się w pasach drogowych.

6. Obowiązuje trwałe utrzymanie lasów, zapewnienie ciągłości ich użytkowania i zakaz zmiany użytkowania gruntów leśnych na cele nieleśne, za wyjątkiem przypadków dopuszczonych w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. W terenach leśnych dopuszcza się urządzanie dróg dojazdowych dla potrzeb właściciela lasu oraz dróg wewnętrznych i sieci infrastruktury technicznej pod warunkiem nie naruszenia istniejącego drzewostanu - z zachowaniem przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz ustawy o lasach. Pozostałe ustalenia dotyczące terenów leśnych zawarte są w §§ 33 - 36. W prowadzeniu gospodarki leśnej w zrozumieniu przepisów ustawy o lasach, obowiązują następujące zasady:

1) powszechna ochrona lasów dla zachowania różnorodności przyrodniczej, zasobów genetycznych, walorów krajobrazowych i potrzeb gospodarczych,

2) trwałości i ciągłości utrzymania lasów, ich korzystnego wpływu na powietrze, wodę, glebę a także warunki życia i zdrowia człowieka,

3) ochrona wód powierzchniowych i głębinowych oraz retencji w zlewniach.

7. Formą przestrzenną ochrony przyrody, obejmującą cały obszar opracowania jest Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu. Sposób zagospodarowania terenów w tym obszarze powinien uwzględniać wymogi wynikające z rozporządzenia wymienionego w § 8 ust. 5 pkt 1.

8. Obowiązuje ochrona gatunkowa roślin i zwierząt występujących w stanie dzikim. Zakres postępowania w stosunku do roślin i zwierząt chronionych wynika z ustawy o ochronie przyrody i jej przepisów wykonawczych. Ochrona ta polega w szczególności na zakazie celowego niszczenia lub zbierania z naturalnych stanowisk a także obrotu tymi gatunkami bez zezwolenia organów konserwatorskiej ochrony przyrody.

9. Dla udostępnienia walorów przyrodniczych, krajoznawczych oraz tradycji historycznych obszaru miasta Limanowa i jej okolic utrzymuje się szlaki krajoznawcze, pątnicze i turystyczne. Dopuszcza się tworzenie nowych szlaków oraz ścieżek edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych i pątniczych. Ustala się obowiązek utrzymania ścieżek i szlaków w dobrym stanie oraz właściwy poziom informacji turystycznej. Nie dopuszcza się tworzenia szlaków i terenów crossowych dla motocykli i czterokołowców.

10. W celu ochrony lasów stanowiących Lasy Skarbu Państwa ustala się, co następuje:

1) Lasy Skarbu Państwa są lasami ochronnymi, jako:

a) lasy wodochronne, chroniące zasoby wód powierzchniowych i podziemnych, regulujące stosunki hydrologiczne w zlewniach oraz na obszarach wododziałowych,

b) lasy stanowiące ostoję zwierzyny,

c) drzewostany nasienne.

2) W obrębie terenów ZL, ZL.1 i ZL.2 występują: drogi leśne nie będące drogami publicznymi, linie podziału przestrzennego lasu, grunty wykorzystywane pod parkingi leśne i urządzenia turystyczno-sportowo-rekreacyjne w tym trasy rowerowe i narciarskie, ujęcia wody, miejsca składowania drewna.

11) Na terenie gruntów leśnych niepaństwowych oznaczonych symbolem ZL.n obowiązują te same zasady gospodarowania jak w Lasach Skarbu Państwa – stosownie do odpowiednich operatów urządzenia gospodarstwa leśnego.

§ 12. W zakresie rozwiązań komunikacyjnych, zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacyjnych (jeżeli ustalenia rozdziału IV nie stanowią inaczej) – ustala się, co następuje.

1. Dla zapewnienia prawidłowych powiązań komunikacyjnych utrzymuje się istniejącą sieć publicznych dróg gminnych. Dopuszcza się realizację nowych dróg publicznych oraz niepublicznych (wewnętrznych) w tym dróg dojazdowych do terenów leśnych.

2. Dla publicznych dróg gminnych określa się klasę D i oznacza na rysunku planu symbolem „KD-D".

3. Powiązania dróg klasy D z drogami klasy niższej lub równorzędnej utrzymuje się jak w stanie istniejącym. Przy planowaniu nowych włączeń obowiązują przepisy rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43 poz. 430 z późn. zm.).

4. Reklamy mogą być sytuowane przy drogach na zasadach określonych w § 11 ust.2 lecz nie bliżej niż wynikająca z przepisów odrębnych linia zabudowy.

5. Podziały działek przy drogach publicznych oraz lokalizowanie działalności gospodarczej w bezpośrednim sąsiedztwie drogi podlegają uzgodnieniu z zarządem drogi i mogą być zatwierdzone na warunkach przez zarząd drogi ustalonych.

6. Ustala się konieczność przebudowy skrzyżowań oraz modernizacji dróg publicznych z dostosowaniem do parametrów określonych w przepisach odrębnych.

7. Dla pasów drogowych w obrębie linii rozgraniczających ustala się co następuje:

1) Pasy drogowe służą bezpieczeństwu użytkowników dróg oraz stanowią kanały infrastruktury związanej z eksploatacją ciągu komunikacyjnego, oświetlenia drogi, oznakowania drogowego, urządzeń bezpieczeństwa i sterowania ruchem oraz innych urządzeń infrastruktury, stosownie do przepisów odrębnych.

2) W pasach drogowych mogą być w szczególności lokalizowane obiekty i urządzenia służące użytkownikom dróg: pasy postojowe, przystanki komunikacji publicznej, dodatkowe pasy ruchu, chodniki dla pieszych, ścieżki rowerowe, zjazdy na działki.

3) Nie wymienione w pkt. 1 i 2 innego rodzaju urządzenia i oznakowania mogą być lokalizowane w pasie drogowym za zgodą zarządu drogi i po spełnieniu wymagań wynikających z przepisów odrębnych. Dotyczy to w szczególności oświetlenia nieruchomości, linii energetycznych, urządzeń łączności, obiektów małej architektury, parkingów, ogrodzeń. Zakaz sadzenia drzew i krzewów.

8. Parkingi i inne powierzchnie utwardzone o pow. nie mniejszej niż 0,10 ha (za wyjątkiem jezdni dróg i pasów postojowych sytuowanych bezpośrednio przy jezdni) muszą być wyposażone w system odwodnienia z eliminacją substancji ropopochodnych oraz frakcji stałych.

9. Ustala się następujące minimalne wskaźniki ilości miejsc postojowych:

1) przy dolnej stacji kolejki (na terenie „UTS.1") – nie mniej niż 13 miejsc postojowych (3 miejsca dla osób niepełnosprawnych i 10 miejsc dla obsługi terenu UTS.1 i kolejki oraz dostaw),

2) dla usług – 3 miejsca na 100 m² powierzchni użytkowej (do tej powierzchni nie wlicza się powierzchni kondygnacji poniżej poziomu parteru),

3) dla zabudowy mieszkalnej realizowanej na terenach oznaczonych symbolami MNR/UT, MN/UT i ML/MN - 1 miejsce na 1 mieszkanie w tym w garażu.

10. Zabezpieczenie miejsc postojowych dla usług, o których mowa w ust. 9 pkt 1 dopuszcza się na pasach postojowych zlokalizowanych wzdłuż ul. Kasprowicza.

11. Wszystkie drogi winny być wyposażone w odpowiedni system odwodnienia zgodnie z przepisami odrębnymi. Zarząd drogi obowiązany jest system ten utrzymać w sprawności, ze szczególnym uwzględnieniem rowów i przepustów.

12. W miejscach skrzyżowania drogi z wodami powierzchniowymi – na odcinkach takich wód przebiegających pod drogami dopuszcza się wykonywanie niezbędnych prac remontowych, regulacyjnych i konserwacyjnych.

13. Utrzymuje się wszystkie istniejące drogi pozostające we władaniu Gminy – nie stanowiące dróg publicznych w zrozumieniu przepisów odrębnych, oznaczone na rysunku planu symbolem „KDW", oraz inne drogi wewnętrzne stanowiące w ewidencji gruntów odrębne działki ewidencyjne. Dopuszcza się modernizację, przebudowę oraz budowę nowych wewnętrznych dróg dojazdowych do zespołów budownictwa mieszkaniowego, terenów usług sportu, turystyki i rekreacji a także do obszarów leśnych, jako dróg przeciwpożarowych.

14. Na całym obszarze opracowania dopuszcza się realizację ścieżek pieszych, konnych, rowerowych, szlaków turystycznych, pątniczych itp. pod warunkiem nie naruszenia podstawowych ustaleń planu i praw osób trzecich.

§ 13.

W zakresie infrastruktury technicznej i uzbrojenia terenu ustala się co następuje:

1. Zakaz zrzutu nieoczyszczonych ścieków do wód i gleby, zakaz gromadzenia odpadów w miejscach do tego nie wyznaczonych,

2. Obowiązek zachowania stref ochronnych od linii elektroenergetycznych i od gazociągów w wielkościach zgodnych z przepisami szczególnymi oraz zgodnie z warunkami określonymi przez zarządzającego sieciami.

3. Zaopatrzenie w wodę z istniejącego wodociągu na warunkach ustalonych z zarządcą sieci lub z indywidualnego systemu zaopatrzenia w wodę przy uwzględnieniu wymogów określonych w przepisach odrębnych.

4. Odprowadzenie ścieków do istniejącego systemu kanalizacyjnego na warunkach ustalonych z zarządcą sieci. Dla terenów położonych w partii szczytowej Miejskiej Góry (tereny UTK/k, MNR/UT/k, UTS.2, UTS.3) dopuszcza się szczelne zbiorniki okresowo opróżniane lub przyobiektowe oczyszczalnie.

5. Usuwanie odpadów stałych komunalnych poprzez segregację i gromadzenie ich w przystosowanych pojemnikach okresowo opróżnianych i w sposób zorganizowany wywożonych zgodnie z prowadzona polityką władz miasta Limanowa. Gospodarka odpadami powinna być prowadzona zgodnie z przepisami szczególnymi.

6. Doprowadzenie gazu z istniejących sieci gazowych na warunkach określonych przez zarządcę sieci.

7. Ogrzewanie obiektów oparte o nośniki energii zapewniające spełnienie wymagań ochrony środowiska w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem zgodnie z przepisami szczególnymi.

8. Doprowadzenie energii elektrycznej na warunkach określonych w przepisach odrębnych.

9. W zakresie ochrony przeciwpożarowej obowiązuje zapewnienie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz drogi pożarowej zgodnie z przepisami szczególnymi.

10. Na terenach objętych zmianą planu - w zakresie łączności telekomunikacyjnej - dopuszcza się realizację uzbrojenia terenu z zakresu łączności publicznej w celu zapewnienia telekomunikacji.

11. Dopuszcza się przebudowę i rozbudowę istniejących sieci infrastruktury technicznej oraz realizacje nowych sieci, obiektów i urządzeń w oparciu o przepisy szczególne bez konieczności zmiany planu.

§ 14. Dla terenów przeznaczonych do zainwestowania stawkę procentową stanowiącą podstawę do naliczenia opłat, o których stanowi przepis art. 36 ust. 4 „ustawy" - ustala się w wysokości 15%.

Rozdział 3.
USTALENIA DOTYCZĄCE TERENÓW O SZCZEGÓLNYCH UWARUNKOWANIACH REALIZACYJNYCH – OBOWIĄZUJĄCE NA CAŁYM OBSZARZE OPRACOWANIA PLANU

§ 15. 1. Tereny oznaczone dodatkowym indeksem literowym **„/k**" stanowią tereny eksponowane widokowo, obejmujące eksponowane widokowo stoki i wierzchowinę Miejskiej Góry. Obowiązuje zachowanie szczególnych warunków kształtowania zabudowy i architektury w krajobrazie według ustaleń zawartych w § 11 ust. 1 i 2 oraz ustaleń zawartych w rozdziale IV dla terenów oznaczonych dodatkowym indeksem „/k" (§§ 16, 20, 24 i 27). Obowiązuje zakaz realizacji nowych, napowietrznych linii elektroenergetycznych. Obowiązuje zakaz realizacji wysokiej zieleni ograniczającej krajobrazowe wglądy widokowe.

2. Tereny oznaczone graficznie na rysunku planu i opisane symbolem „**o**” są zagrożone ruchami masowymi o podwyższonym ryzyku budowlanym. W odniesieniu do tych terenów przed przystąpieniem do procesu inwestycyjnego wymagane jest szczegółowe rozpoznanie warunków geologiczno-inżynierskich oraz opracowanie w zależności od stwierdzonych warunków geologicznych i kategorii geotechnicznej obiektu niezbędnych opracowań zgodnie z zasadami i wymogami określonymi w przepisach szczególnych. W zagospodarowaniu działek szczególną uwagę należy zwrócić na właściwe odwodnienie terenu, zapobiegające stagnacji wód. Obiekty kubaturowe i drogi powinny być lokalizowane i projektowane bez większych robót ziemnych mogących skutkować zagrożeniem stateczności zbocza i zakłóceniem naturalnego odprowadzenia wód opadowych.

3. Tereny oznaczone graficznie na rysunku planu i opisane symbolem „**oa**” stanowią tereny osuwisk aktywnych. W odniesieniu do tych terenów obowiązuje całkowity zakaz nowej zabudowy. Dopuszczona stabilizacja osuwisk za pomocą budowli inżynierskich pod warunkiem zachowania zasad ochrony krajobrazu. W stosunku do zabudowy istniejącej dopuszcza się wyłącznie remonty zabezpieczające, na zasadach określonych w ust. 2 (zdanie 2, 3 i 4)

4. Tereny oznaczone graficznie na rysunku planu i opisane symbolem „**ok**” stanowią tereny osuwisk aktywnych okresowo. W odniesieniu do tych terenów obowiązują ustalenia jak dla terenów osuwisk aktywnych „oa”.

5. Tereny oznaczone graficznie na rysunku planu i opisane symbolem „**on**” stanowią tereny osuwisk nieaktywnych. W odniesieniu do tych terenów realizacja obiektów budowlanych oraz rozbudowa, odbudowa i nadbudowa istniejących budynków wymaga ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych, wykonanie niezbędnego zakresu badań uzależnionego od zaliczenia obiektu do odpowiedniej kategorii geotechnicznej obiektu, ustalanej w opinii geotechnicznej w zależności od stopnia skomplikowania warunków gruntowych oraz konstrukcji obiektu budowlanego a także sporządzenie niezbędnych opracowań zgodnie z zasadami i wymogami określonymi w przepisach szczególnych.

Rozdział 4.
USTALENIA SZCZEGÓŁOWE
/PRZEZNACZENIE TERENÓW/

§ 16. UTK/k – TERENY USŁUG KULTU RELIGIJNEGO ORAZ TOWARZYSZĄCYCH USŁUG TURYSTYKI, REKREACJI, HANDLU I GASTRONOMII

1. **Przeznaczenie podstawowe**

1) usługi kultu religijnego w tym: monumentalny krzyż milenijny oznaczony symbolem „**K**” wraz z kaplicą, ścieżki pątnicze (droga krzyżowa),

2) usługi turystyki i rekreacji np. „dom pielgrzyma”, schronisko itp.,

3) usługi handlu i gastronomii związane z usługami określonymi w punkcie 1 i 2,

4) budynki i urządzenia zaplecza socjalnego i technicznego,

5) sanitariaty.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) zieleń urządzona, obiekty małej architektury, altany, wiaty,

2) ciągi komunikacyjne - dojazdy, dojścia, miejsca postojowe,

3) urządzenia sportu i rekreacji – ścieżki zdrowia, rowerowe, konne, urządzenia do ćwiczeń na powietrzu, miejsca do grillowania itp., urządzenie widokowego miejsca do odpoczynku również w rejonie oznaczonym symbolem „pw” (np. platforma widokowa, altana itp.),

4) otwarty plac startowy dla paralotniarzy,

5) system informacji przestrzennej (tablice i znaki informacyjne, ostrzegawcze),

6) infrastruktura techniczna (w tym oświetlenie parkowe).

3. Usługi handlu i gastronomii mogą być realizowane w formie wbudowanej w budynkach usług turystyki i rekreacji oraz jako wolnostojące.

4. Z uwagi na położenie w terenach eksponowanych widokowo, oznaczonych dodatkowym symbolem „/k” - nadzwyczaj eksponowany punkt widokowy, realizacja jakiejkolwiek nowej inwestycji na tym terenie wymaga uprzedniego opracowania docelowej koncepcji urbanistyczno – architektonicznej zagospodarowania tego terenu

celem właściwego wkomponowania projektowanej zabudowy w otaczający krajobraz szczytu Miejskiej Góry. Na tym terenie ustala się:

1) realizację zabudowy do dwóch kondygnacji nadziemnych w tym druga w dachu o kącie nachylenia głównych połaci od 5 do 45 stopni,

2) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,5, minimalny – 0,01;

3) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 60%,

4) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 30% powierzchni terenu UTK.

5. Dostępność komunikacyjna terenu z drogi publicznej oznaczonej, symbolem „KD-D" oraz z dróg wewnętrznych i dojść nie wyróżnionych na rysunku planu.

§ 17.

UTS. 1 – TERENY USŁUG TURYSTYKI, SPORTU I REKREACJI

1. Przeznaczenie podstawowe:

1) usługi związane z imprezami sportowymi - kolarstwa górskiego, akrobacyjnego, biegami terenowymi, skiturowymi itp. oraz rekreacją w tym:

   a) pawilon wielofunkcyjny dla zawodników, organizatorów, mediów i sędziów (pomieszczenia konferencyjne, magazyn sprzętu, pomieszczenia socjalno-sanitarne i biurowe itp.),

   b) wypożyczalnia sprzętu sportowego;

2) amfiteatr (widownia), platforma sceniczno-taneczna w dawnym kamieniołomie,

3) dolna stacja kolejki górskiej w tym: kasa biletowa, zaplecze techniczno- gospodarcze i sanitarne, trasa kolejki górskiej,

4) handel, gastronomia,

5) miejsca do pikniku, plac zabaw dla dzieci, boiska go gier,

6) miejsca postojowe, parkingi.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) obiekty małej architektury, wiaty, altany, kładki,

2) budynek noclegowy (pensjonat),

3) domki rekreacyjne,

4) usługi paraturystyki,

5) zieleń urządzona,

6) system informacji przestrzennej (tablice i znaki informacyjne, ostrzegawcze),

7) drogi wewnętrzne, ciągi piesze, konne, rowerowe, trasa kolarstwa górskiego,

8) infrastruktura techniczna (w tym oświetlenie parkowe).

3. Przy realizacji budynków obowiązuje:

1) zachowanie odległości od terenów leśnych zgodnie przepisami odrębnymi,

2) zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości nie mniejszej niż 6 m. od krawędzi jezdni drogi publicznej klasy D (min. 8,5 m. od osi drogi) z dopuszczeniem zmniejszenia tej odległości za zgoda zarządcy drogi.

4. Usługi handlu i gastronomii mogą być realizowane w formie wbudowanej lub jako wolnostojące.

5. Dopuszcza się wyburzenie istniejących wiat drewnianych (amfiteatr) w „kamieniołomie" oraz przebudowę kładki na dojściu do amfiteatru.

6. Dopuszcza się lokalizacje zabudowy w odległości mniejszej niż 3 m. od granicy działki lub w granicy działki.

7. Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i architektury:

1) wysokość budynku wielofunkcyjnego i noclegowego nie może przekroczyć 14 m., natomiast wolnostojących budynków handlu, gastronomii, domków rekreacyjnych usług paraturystyki i wiat nie może przekroczyć 8 m.;

2) dachy o kącie nachylenia głównych połaci do 45 stopni (nie dotyczy dolnej stacji kolejki górskiej); dopuszcza się dachy kryte gontem, dachy zielone oraz membranowe lub namiotowe przekrycie platform;

3) parametry obiektu dolnej stacji kolejki górskiej wynikać będą z technologii i przyjętych rozwiązań konstrukcyjnych,

4) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,6, minimalny – 0,01;

1) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 40%,

2) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 50% powierzchni terenu UTS.1.

8. Dostępność komunikacyjna terenu z drogi publicznej klasy D oznaczonej symbolem „KD-D” oraz drogami wewnętrznymi i ciągami pieszymi nie wyróżnionymi na rysunku planu.

§ 18.

UTS. 2 – TERENY USŁUG TURYSTYKI, SPORTU I REKREACJI

1. Przeznaczenie podstawowe:

1) pole biwakowe, park rowerowy („rowerowy park umiejętności”),,

2) tor zjazdowy pontonowy,

3) obiekty zaplecza gospodarczo-sanitarnego,

4) miejsca do pikniku, plac zabaw dla dzieci, boiska go gier,

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) obiekty małej architektury, wiaty, altany,

2) zieleń urządzona,

3) drogi wewnętrzne, ciągi piesze, konne, rowerowe,

4) trasy narciarstwa biegowego,

5) system informacji przestrzennej (tablice i znaki informacyjne, ostrzegawcze),

6) infrastruktura techniczna (w tym oświetlenie parkowe).

3. Przy realizacji obiektów budowlanych obowiązuje:

1) zachowanie odległości od terenów leśnych zgodnie przepisami odrębnymi,

3) zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości nie mniejszej niż 6 m. od krawędzi jezdni drogi publicznej klasy D (min. 8,5 m. od osi drogi) z dopuszczeniem zmniejszenia tej odległości za zgoda zarządcy drogi.

4. Dostępność komunikacyjna terenu z drogi publicznej klasy D oznaczonej symbolem „KD-D” oraz drogami wewnętrznymi i ciągami pieszymi nie wyróżnionymi na rysunku planu.

5. Obiekty zaplecza gospodarczo-sanitarnego mogą być realizowane w formie wbudowanej oraz jako wolnostojące. Dopuszcza się realizacje funkcji jadalni w wiatach.

6. Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i architektury:

1) wysokość budynku zaplecza gospodarczo-socjalnego nie może przekroczyć 8 m., wysokość wiat nie może przekroczyć 7 m.,

2) dachy o kącie nachylenia głównych połaci do 45 stopni z dopuszczeniem dachów zielonych;

3) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,3, minimalny – 0,01;

4) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 60%,

5) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 20% powierzchni terenu „UTS.2”.

§ 19.

UTS. 3 – TERENY USŁUG TURYSTYKI, SPORTU I REKREACJI

1. Przeznaczenie podstawowe:

1) usługi związane z obsługą terenów „UTS.2”, „US” i „ZL.1” w tym:

a) usługi gastronomii,

b) obiekty zaplecza gospodarczo-sanitarnego,

c) obiekty małej architektury.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) zieleń urządzona, wiaty, altany, dyżurka GOPR,

2) drogi wewnętrzne, ciągi piesze, konne, rowerowe,

3) system informacji przestrzennej (tablice i znaki informacyjne, ostrzegawcze),

4) infrastruktura techniczna (w tym oświetlenie parkowe).

3. Przy realizacji obiektów budowlanych obowiązuje:

1) zachowanie odległości od terenów leśnych zgodnie przepisami odrębnymi,

2) zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości nie mniejszej niż 6 m. od krawędzi jezdni drogi publicznej klasy D (min. 8,5 m. od osi drogi) z dopuszczeniem zmniejszenia tej odległości za zgodą zarządcy drogi.

4. Dostępność komunikacyjna terenu z drogi publicznej klasy D oznaczonej symbolem „KD-D” na warunkach określonych przez zarządcę drogi oraz z drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem „KDW”.

5. Dopuszcza się łączenie funkcji w jednym obiekcie lub realizację funkcji w budynkach odrębnych, wolnostojących.

6. Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i architektury:

1) wysokość zabudowy nie może przekroczyć 9 m.,

2) dachy o kącie nachylenia głównych połaci do 45 stopni z dopuszczeniem dachów zielonych;

3) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,5, minimalny – 0,01;

4) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 35%,

5) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 40% powierzchni terenu „UTS.3”.

§ 20.

UT. 1 – TERENY TURYSTYKI I REKREACJI

1. Przeznaczenie podstawowe:

1) miejsca odpoczynku obejmujące:

a) małą architekturę (ławki, kosze na śmieci itp.),

b) altany,

c) sanitariaty.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) balustrady,

2) system informacji przestrzennej (tablice i znaki informacyjne, ostrzegawcze),

3) infrastruktura techniczna (w tym oświetlenie parkowe).

3. Przy realizacji altan na terenach sąsiadujących z droga publiczną klasy D, oznaczoną symbolem „KD-D” obowiązuje zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości nie mniejszej niż 6 m. od krawędzi jezdni

drogi publicznej klasy D (min. 8,5 m. od osi drogi) z dopuszczeniem zmniejszenia tej odległości za zgoda zarządcy drogi.

4. Dostępność komunikacyjna terenów z drogi publicznej klasy D oznaczonej symbolem „KD-D", natomiast do terenu zlokalizowanego w rejonie Łysej Góry z dróg wewnętrznych i dojść nie wyróżnionych na rysunku planu.

5. Teren oznaczony dodatkowym symbolem „/k" położony jest w obszarze eksponowanym widokowo.

6. Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i architektury:

1) altany winny być wykonane z drewna o zadaszeniu harmonizującym z istniejącym otoczeniem z dopuszczeniem dachów zielonych; wysokość altan nie może przekroczyć 7 m.,

2) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,2, minimalny – 0,01;

3) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 70%,

4) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 25% powierzchni terenu „UT.1".

§ 21.

UT. 2 – TERENY TURYSTYKI I REKREACJI

1. Przeznaczenie podstawowe - tereny usług turystyki i rekreacji, obejmujące istniejącą zabudowę przy ul. Kasprowicza.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) obiekty małej architektury,

2) zieleń urządzona, wiaty, altany,

3) parking,

4) infrastruktura techniczna.

3. Dopuszcza się remont, przebudowę, odbudowę i nadbudowę istniejącego budynku parterowego o drugą kondygnację użytkową w kubaturze dachu.

4. W zagospodarowaniu terenu obowiązuje:

1) zachowanie odległości od terenów leśnych zgodnie przepisami odrębnymi,

2) zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości nie mniejszej niż 6 m. od krawędzi jezdni drogi publicznej klasy D (min. 8,5 m. od osi drogi) z dopuszczeniem zmniejszenia tej odległości za zgodą zarządcy drogi.

5. Dostępność komunikacyjna terenu z drogi publicznej klasy D oznaczonej symbolem „KD-D" na warunkach określonych przez zarządcę drogi.

6. Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i architektury:

1) wysokość zabudowy nie może przekroczyć 10 m.,

2) dachy o kącie nachylenia głównych do 45 stopni,

3) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,7, minimalny – 0,2;

4) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 10%,

5) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 70% powierzchni terenu „UT.2".

§ 22. US -TERENY USŁUG TURYSTYKI I SPORTU – górna stacja kolejki górskiej

1. Przeznaczenie podstawowe:

1) stacja górna kolejki górskiej, turystycznej,

2) altany, mała architektura (ławki, kosze na śmieci itp.),

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) kasa biletowa, dyżurka GOPR,

2) balustrady,

3) system informacji przestrzennej (tablice i znaki informacyjne, ostrzegawcze),

4) infrastruktura techniczna (w tym oświetlenie parkowe).

3. Dojazd do terenu z drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem „KDW".

4. Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i architektury:

1) altany winny być wykonane z drewna o zadaszeniu harmonizującym z istniejącym otoczeniem z dopuszczeniem dachów zielonych; wysokość altan nie może przekroczyć 7 m.,

2) architektura obiektu górnej stacji kolejki winna wynikać z technologii, przyjętych rozwiązań konstrukcyjnych i przepisów odrębnych,

3) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,3, minimalny – 0,01;

4) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 50%,

5) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 30% powierzchni terenu „US".

§ 23. UTN – TERENY USŁUG I URZĄDZEŃ SPORTU I REKREACJI a. Przeznaczenie podstawowe - usługi i urządzenia turystyczno – narciarskie:

1) wyciągi, narciarskie trasy zjazdowe,

2) usługi związane z obsługą sportów zimowych (mała gastronomia, serwis sprzętu sportowego). b. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) urządzenia sportów letnich i całorocznych,

2) miejsca noclegowe,

3) obiekty małej architektury, wiaty, altany,

4) zieleń urządzona,

5) system informacji przestrzennej (tablice i znaki informacyjne, ostrzegawcze),

6) infrastruktura techniczna.

3. W zagospodarowaniu terenu obowiązuje:

1) zachowanie odległości od terenów leśnych zgodnie przepisami odrębnymi,

2) zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy wyznaczonej na rysunku planu.

4. Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i architektury:

1) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,5, minimalny – 0,01;

2) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 60%,

3) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 30% powierzchni terenu UTN,

4) wysokość zabudowy – maksymalnie do 10 m. od strony przystokowej terenu,

5) dachy dwu- lub wielospadowe o kącie nachylenia głównych połaci do 45 stopni z dopuszczeniem dachów zielonych.

5. Dostępność komunikacyjna terenów z drogi publicznej klasy D oznaczonej symbolem „KD-D" na warunkach określonych przez zarządcę drogi oraz drogami wewnętrznymi oznaczonymi i nieoznaczonymi na rysunku planu.

6. W obrębie powyższych terenów obowiązuje zachowanie przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997r w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne (Dz. U. z 1997r. Nr 57 poz. 358 – z późniejszymi zmianami).

7. Obowiązuje opracowanie koncepcji programowo – przestrzennej zagospodarowania tych terenów, której zatwierdzenie a następnie realizacja podlega ostatecznej decyzji władz wykonawczych samorządu miejskiego.

8. Dla terenu położonego w obszarze zagrożonym ruchami masowymi, oznaczonym symbolem „**o**” – przed rozpoczęciem procesu inwestycyjnego wymaga zachowania ustaleń zawartych w § 15 ust. 2.

§ 24. MNR/UT – TERENY ZABUDOWY JEDNORODZINNEJ I ZAGRODOWEJ Z DOPUSZCZENIEM USŁUG ZWIĄZANYCH Z TURYSTYKĄ I REKREACJĄ

1. Przeznaczenie podstawowe: zabudowa jednorodzinna i zagrodowa.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) budynki gospodarcze, garaże,

2) obiekty małej architektury, wiaty, altany,

3) usługi związane z obsługa turystyki i rekreacji (gastronomia, miejsca noclegowe),

4) zieleń urządzona,

5) infrastruktura techniczna.

3. W zagospodarowaniu terenu obowiązuje zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy wyznaczonej na rysunku planu.

4. Dopuszcza się remont, przebudowę, odbudowę i rozbudowę istniejącej zabudowy oraz realizację nowej zabudowy wolnostojącej wkomponowanej w otaczający krajobraz.

5. Budynki gospodarcze i garaże mogą być realizowane jako wolnostojące lub dobudowane do budynków mieszkalnych, inwentarskich i usługowych.

6. Dopuszcza się funkcje usługową wbudowaną w budynki mieszkalne lub realizowana w budynkach wolnostojących.

7. Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i architektury:

1) wysokość zabudowy mieszkalnej do dwóch kondygnacji nadziemnych liczonych od poziomu terenu (poziom ± 0,00) w tym jedna kondygnacja w kubaturze dachu; poziom parteru nie może przekroczyć 0,60 m. od strony przystokowej terenu;

2) wysokość budynków inwentarskich i gospodarczych nie może przekroczyć 8 m., natomiast budynków gospodarczych i garaży 7m.;

3) wysokość budynków usługowych nie może przekroczyć 9 m. od strony przystokowej terenu; dla terenu położonego w obszarze eksponowanym widokowo i oznaczonego dodatkowym indeksem literowym „/ **k**” wysokość budynków usługowych nie może być większa niż 8 m. od strony przystokowej terenu.

4) dachy o kącie nachylenia głównych połaci od 30 do 50 stopni,

5) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,4, minimalny – 0,01;

6) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 60%,

7) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 40% powierzchni terenu.

8. Dostępność komunikacyjna terenu z drogi publicznej klasy D oznaczonej symbolem „KD-D” oraz drogami wewnętrznymi nie wyróżnionymi na rysunku planu.

9. Dla terenu położonego w obszarze zagrożonym ruchami masowymi, oznaczonym symbolem „**o**” – przed rozpoczęciem procesu inwestycyjnego (przebudowa, rozbudowa, odbudowa, nadbudowa i realizacja nowej zabudowy) wymaga zachowania ustaleń zawartych w § 15 ust. 2.

§ 25. MN/UT – TERENY ZABUDOWY JEDNORODZINNEJ Z DOPUSZCZENIEM USŁUG ZWIĄZANYCH Z TURYSTYKĄ I REKREACJĄ

1. Przeznaczenie podstawowe - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

2. Przeznaczenia dopuszczalne:

1) usługi związane z obsługą turystyki i rekreacji:

a) miejsca noclegowe w budynkach mieszkalnych,

b) zabudowa pensjonatowa,

c) budynki gospodarcze, garaże,

d) obiekty małej architektury, wiaty, altany,

e) urządzenia sportu i rekreacji (ścieżki zdrowia, urządzenia do ćwiczeń na powietrzu, grill itp.),

f) zieleń urządzona,

g) infrastruktura techniczna,

h) miejsca postojowe.

3. W zagospodarowaniu terenu obowiązuje:

1) zachowanie odległości od terenów leśnych zgodnie przepisami odrębnymi,

2) zachowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy w odległości nie mniejszej niż 6 m. od krawędzi jezdni drogi publicznej klasy D (min. 8,5 m. od osi drogi) z dopuszczeniem zmniejszenia tej odległości za zgodą zarządcy drogi.

4. Dostępność komunikacyjna terenu z drogi publicznej klasy D oznaczonej symbolem „KD-D" na warunkach określonych przez zarządcę drogi.

5. Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i architektury:

1) wysokość zabudowy do trzech kondygnacji nadziemnych, w tym ostatnia w dachu,

2) dachy o kącie nachylenia głównych połaci od 30 do 50 stopni,

3) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,7, minimalny – 0,2;

4) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 25%,

5) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 50% powierzchni terenu.

§ 26. ML/MN – TERENY ZABUDOWY JEDNORODZINNEJ I REKREACYJNEJ

1. Przeznaczenie podstawowe: zabudowa jednorodzinna i rekreacyjna (rekreacji indywidualnej).

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) budynki gospodarcze, garaże,

2) obiekty małej architektury, wiaty, altany,

3) zieleń urządzona,

4) infrastruktura techniczna.

3. Przy realizacji nowych budynków obowiązuje: zachowanie nieprzekraczalnych linii zabudowy wyznaczonych na rysunku planu oraz zachowanie odległości od terenów leśnych zgodnie przepisami odrębnymi.

4. Dopuszcza się remont, przebudowę, rozbudowę i nadbudowę istniejącej zabudowy oraz realizację nowej zabudowy wolnostojącej z możliwością dostosowania bryły i wysokości do istniejącej architektury budynków.

5. Budynki gospodarcze i garaże mogą być realizowane jako wolnostojące lub dobudowane do budynków mieszkalnych i rekreacyjnych.

6. Dopuszcza się remont, przebudowę, rozbudowę i nadbudowę istniejących budynków mieszkalno – rekreacyjnych z przystosowaniem do całorocznego użytkowania jako budynków jednorodzinnych z możliwością dostosowania bryły i wysokości do istniejącej architektury budynków.

7. Dla części terenu położonego na obszarze osuwiska aktywnego, oznaczonego na rysunku planu symbolem „**oa**" dopuszcza się jedynie remont istniejącego budynku, dla pozostałych terenów położonych w obszarze osuwiska nieaktywnego, oznaczonego na rysunku planu symbolem „**on**" oraz na terenach zagrożonych ruchami masowymi, oznaczonymi symbolem „**o**" – przed rozpoczęciem procesu inwestycyjnego (przebudowa, rozbudowa, odbudowa, nadbudowa i realizacja nowej zabudowy) wymaga zachowania ustaleń zawartych w § 15 ust. 2, 3 i 5.

8. Ustala się następujące parametry kształtowania zabudowy i architektury:

1) wysokość nowej zabudowy mieszkalnej i rekreacyjnej do dwóch kondygnacji nadziemnych liczonych od poziomu terenu (poziom ± 0,00) w tym jedna kondygnacja w kubaturze dachu; poziom parteru nie może przekroczyć 0,60 m. od strony przystokowej terenu;

2) wysokość budynków gospodarczych i garaży nie może przekroczyć 7m.;

3) dachy o kącie nachylenia głównych połaci od 35 do 50 stopni,

4) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,7, minimalny – 0,01;

5) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 20%,

6) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 60% powierzchni działki;

7) parametry kształtowania zabudowy zawarte w punkcie 1, 4, 5 i 6 nie dotyczą zabudowy na działce nr 576/10, dla której ustala się:

a) wskaźnik intensywności zabudowy: maksymalny – 0,9, minimalny – 0,01;

b) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 10%,

c) powierzchnia zabudowy – maksymalnie do 80% powierzchni działki,

d) wysokość nowej zabudowy maksymalnie 11 m.

9. Dostępność komunikacyjna terenów z drogi publicznej klasy D, oznaczonej symbolem „KD-D" oraz drogami wewnętrznymi wyróżnionymi i nie wyróżnionymi na rysunku planu. Realizacją nowych zjazdów z drogi „KD-D" może nastąpić na warunkach określonych przez zarządcę drogi.

§ 27. R – TERENY ROLNE

1. Przeznaczenie podstawowe: grunty orne, łąki i pastwiska.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) drogi wewnętrzne, ścieżki piesze, rowerowe, konne, trasy narciarstwa biegowego, szlaki turystyczne,

2) obiekty małej architektury,

3) infrastruktura techniczna.

3. Dopuszcza się wymianę substancji lub uzupełnienie zabudowy wyłącznie w obrębie istniejącego gospodarstwa rolnego, związanej z jego prowadzeniem.

4. Dopuszcza się remont, przebudowę i rozbudowę istniejących budynków z możliwością dostosowania bryły do architektury obiektów istniejących.

5. Na terenach oznaczonych dodatkowym symbolem „/k", położonych w obszarze eksponowanym widokowo obowiązuje zakaz tworzenia na podstawie odrębnych przepisów nowych gospodarstw. Obowiązuje także zakaz realizacji wysokiej zieleni ograniczającej krajobrazowe wglądy widokowe.

§ 28. R/ZL– TERENY ROLNE DO ZALESIEŃ

1. Przeznaczenie podstawowe: tereny rolne przeznaczone do zalesienia, chronione przed zainwestowaniem. Możliwa realizacja zadrzewień i zalesień wyłącznie za zgodą lub na wniosek właściciela gruntu. Zadrzewienia i zalesienia powinny składem gatunkowym nawiązywać do warunków siedliskowych Beskidu Wyspowego.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) ścieżki piesze,

2) infrastruktura techniczna.

§ 29. ZT – TERENY ZIELENI

1. Przeznaczenie podstawowe: zieleń niska i wysoka składem gatunkowym nawiązująca do warunków siedliskowych Beskidu Wyspowego z możliwością realizacji turystycznej kolejki górskiej.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) ścieżki piesze,

2) obiekty małej architektury,

3) trasa kolejki górskiej,

4) infrastruktura techniczna w tym oświetlenie kolejki górskiej.

3. W miejscu prowadzenia trasy turystycznej kolejki górskiej obowiązuje zakaz realizacji zieleni wysokiej.

§ 30. ZO – TERENY ZIELENI

1. Przeznaczenie podstawowe - zieleń niska i wysoka składem gatunkowym nawiązująca do warunków siedliskowych Beskidu Wyspowego.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) ścieżki piesze,

2) obiekty małej architektury,

3) trasa rowerowa,

4) system informacji przestrzennej (tablice i znaki informacyjne, ostrzegawcze),

5) infrastruktura techniczna.

§ 31. ZU – TERENY ZIELENI

1. Przeznaczenie podstawowe:

1) zieleń niska, stanowiąca pas zieleni wzdłuż drogi publicznej klasy D.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) ścieżki piesze,

2) obiekty małej architektury,

3) infrastruktura techniczna.

3. Z uwagi na ciąg ekologiczny (migracyjny zwierząt) obowiązuje zakaz zabudowy i ogrodzeń.

§ 32. ZR – TERENY ZIELENI

1. Przeznaczenie podstawowe:

1) zieleń niska i wysoka (zadrzewienia i zakrzaczenia) składem gatunkowym odpowiadająca warunkom siedliskowym Beskidu Wyspowego.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) zmiana zadrzewienia i zakrzaczenia na tereny leśne,

2) ścieżki piesze,

3) obiekty małej architektury,

4) sieci infrastruktury technicznej.

§ 33. ZL – TERENY LEŚNE SKARBU PAŃSTWA

1. Przeznaczenia podstawowe:

1) lasy - grunty leśne o klasie bonitacyjnej ls,

2) obiekty i urządzenia służące gospodarce leśnej określone w przepisach szczególnych.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) obiekty małej architektury,

2) ścieżki dla pieszych, konne, szlaki turystyczne,

3) schodki, kładki, balustrady, tablice informacyjne,

4) schrony przeciwdeszczowe,

5) podziemne sieci infrastruktury technicznej poza osuwiskami aktywnymi, wyznaczonymi na rysunku planu i oznaczonymi symbolem „oa” i osuwiskami aktywnymi okresowo oznaczonymi symbolem „ok.”.

3. Obowiązuje trwałe utrzymanie lasu, zapewnienie ciągłości jego użytkowania i zakaz zmiany użytkowania gruntów leśnych na cele nieleśne, za wyjątkiem przypadków dopuszczonych w przepisach odrębnych. Obowiązują zasady gospodarowania stosownie do odpowiednich operatów urządzenia gospodarstwa leśnego.

4. Realizacja inwestycji rekreacyjnych określonych w ust. 2 nie może naruszyć istniejącego drzewostanu.

5. Obiekty małej architektury, schrony przeciwdeszczowe, stelaże tablic informacyjnych, balustrady, kładki winny być wykonane z drewna. Schodki winny być wykonane z pali drewnianych z dopuszczeniem uzupełnienia stopni kamieniem lub drewnem. Zadaszenie wiat i tablic informacyjnych kryte gontem lub deskami w odcieniach brązu i koloru naturalnego drewna z dopuszczeniem dachów zielonych.

§ 34.

ZL. n – TERENY LEŚNE NIEPAŃSTWOWE Obowiązują ustalenia jak dla terenów oznaczonych symbolem ZL (§§ 33 i 11 ust. 6).

§ 35.

ZL. 1 – TERENY LEŚNE Tereny leśne obejmujące grunty leśne (zgodnie z ewidencją Ls). Obowiązują ustalenia zawarte w § 33. Ustala się nadto realizację parku linowego wraz z niezbędną infrastrukturą i zabezpieczeniami pod warunkiem nie naruszenia istniejącego drzewostanu.

§ 36.

ZL. 2 – TERENY LEŚNE Tereny leśne obejmujące grunty leśne (zgodnie z ewidencją Ls). Obowiązują ustalenia zawarte w § 33. Ustala się nadto realizację rowerowych tras zjazdowych wraz z niezbędna infrastrukturą i zabezpieczeniami pod warunkiem nie naruszenie istniejącego drzewostanu. Dla części terenu położonego w obszarze osuwiska nieaktywnego „on" obowiązują dodatkowo ustalenia zawarte w § 15 ust. 5.

§ 37. WS – WODY POWIERZCHNIOWE

1. Istniejące cieki wodne (płynące również odcinkowo pod powierzchnią terenu). Na ciekach wodnych (przepływających także pod drogami) obowiązuje zachowanie koryt cieków w stanie zbliżonym do naturalnego oraz zachowanie zespołów roślinności łęgowej właściwej dla miejscowego siedliska. Dopuszcza się techniczne umocnienie brzegów i dna cieków. Dopuszcza się realizację niekubaturowych urządzeń związanych z rekreacją przy uwzględnieniu zagrożenia powodziowego. Możliwa (z zachowaniem przepisów odrębnych) realizacja ujęć wody i stopni wodnych do 1,00 m wysokości. W granicach terenu „WS" obowiązuje zabezpieczenie dostępu do wody w ramach powszechnego korzystania z wód oraz w celu wykonania obowiązków administratora cieku.

2. Na ciekach wodnych dopuszcza się roboty w zakresie:

1) poprawy warunków przepływu, w tym roboty konserwacyjne i regulacyjne na całej długości cieku, łącznie z niezbędną wycinką drzew i krzewów,

2) prowadzenia dróg, budowę mostków, przepustów i inwestycji liniowych uzbrojenia terenu oraz modernizacji i przebudowy takich obiektów i urządzeń.

§ 38. KTG – TRASA KOLEJKI GÓRSKIEJ

1. Przeznaczenia podstawowe – kolejka górska turystyczna – trasa orientacyjna.

2. Przeznaczenie dopuszczalne

1) elementy zabezpieczające (ogrodzenie, balustrady),

2) podziemne sieci infrastruktury technicznej, oświetlenie trasy.

3. Dopuszcza się przesunięcie trasy kolejki wynikające z warunków terenowych, technologii i rozwiązań konstrukcyjnych w granicach wyznaczonego w planie terenu ZT (§ 29).

4. Kolejka ma zapewnić obsługę osób niepełnosprawnych, rowerzystów i narciarzy.

5. Realizacja kolejki na terenie osuwiska nieaktywnego wymaga zachowania zasad określonych w § 15 ust. 5.

§ 39. KD-D – DROGI PUBLICZNE KLASY D

1. Przeznaczenia podstawowe – drogi publiczne klasy D (gminne dojazdowe), obejmujące istniejące, również przeznaczone do remontu i przebudowy ulicy Kasprowicza i drogi do krzyża na Miejskiej Górze.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) miejsca postojowe wzdłuż ul. Kasprowicza,

2) niezbędne urządzenia i obiekty związane z funkcjonowaniem drogi (system znakowania, zatoki, przystanki komunikacji zbiorowej itp.).

3) wiaty przystankowe, kioski,

4) chodniki dla pieszych, ścieżka rowerowa,

5) infrastruktura techniczna, oświetlenie,

6) obiekty małej architektury (kapliczki, kosze na śmieci, ławki),

7) trasa kolejki górskiej (symbol „KTG").

3. Utrzymuje się kapliczki stacji drogi krzyżowej, usytuowane wzdłuż górnego odcinka drogi prowadzącej do krzyża na Miejskiej Górze, oznaczone na rysunku planu cyframi od „*1*" do „*15*".

4. Ustala się następujące parametry:

1) szerokość w liniach rozgraniczających – 10 m.,

2) szerokość jezdni – 5 m.,

3) nieprzekraczalna linia nowej zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni – min. 6m.

5. W uzasadnionych przypadkach wynikających z istniejącego zainwestowania, zagospodarowania oraz ukształtowania terenu, dopuszcza się stosowanie odstępstw od powyższych parametrów na odcinkach dróg w uzgodnieniu z administratorem drogi (ulicy).

6. Obowiązują nadto ustalenia zawarte w § 12.

§ 40. KDW – DROGI WEWNĘTRZNE

1. Przeznaczenia podstawowe – drogi wewnętrzne (ciągi pieszo-jezdne), obejmujące istniejące, również przeznaczone do remontu i przebudowy drogi obsługujące tereny ML/MN, ZO i WZ oraz drogi przebiegające od ul. Kasprowicza i Leśnej do Miejskiej Góry.

2. Przeznaczenie dopuszczalne:

1) miejsca postojowe,

2) ścieżka rowerowa,

3) infrastruktura techniczna, oświetlenie,

4) obiekty małej architektury (kosze na śmieci, ławki),

5) system informacji przestrzennej (tablice i znaki informacyjne, ostrzegawcze).

3. Ustala się następujące parametry:

1) szerokość w liniach rozgraniczających – 5 m.,

2) szerokość jezdni – 3,5 m. (jednopasmowa z mijankami),

3) nieprzekraczalna linia nowej zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni – min. 6m.

4. W uzasadnionych przypadkach wynikających z istniejącego zainwestowania, zagospodarowania oraz ukształtowania terenu, dopuszcza się stosowanie odstępstw od powyższych parametrów na odcinkach dróg w uzgodnieniu z administratorem drogi (ulicy).

§ 41. ZAOPATRZENIE W WODĘ

1. **WZ.1 –** istniejące ujęcia źródeł wody pitnej z dopuszczeniem remontu i przebudowy. Obowiązuje zachowanie stref ochronnych od ujęć wyznaczonych na rysunku planu. W strefie ochrony bezpośredniej obowiązują zakazy określone w przepisach szczególnych oraz zakaz realizacji obiektów i urządzeń nie związanych z ujęciem wody. Obowiązuje ochrona istniejącego drzewostanu.

2. **WZ.2 –** istniejące zbiorniki wyrównawcze wody pitnej wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi do utrzymania z dopuszczeniem remontu, przebudowy i rozbudowy oraz realizacji niezbędnych obiektów i urządzeń związanych z tą funkcją terenu.

3. „**w-1**” - istniejące sieci wodociągowe do utrzymania z dopuszczeniem remontu, przebudowy i rozbudowy wraz z realizacją niezbędnych urządzeń sieciowych.

§ 42. KANALIZACJA SANITARNA

1. „**k-1**” – istniejące sieci kanalizacji sanitarnej do utrzymania z dopuszczeniem przebudowy i rozbudowy oraz realizacji niezbędnych pompowni.

2. „**k-2**” – projektowana sieć kanalizacji sanitarnej z dopuszczeniem realizacji niezbędnych urządzeń sieciowych.

Rozdział 5.
-PRZEPISY KOŃCOWE

§ 43. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Limanowa.

§ 44. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu i wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

2. Uchwała podlega również publikacji na stronie internetowej Miasta Limanowa.

Przewodnicząca Rady Miasta

mgr Jolanta Juszkiewicz

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XI.73.2015 Rady Miasta Limanowa z dnia 9 czerwca 2015 r.
Zalacznik1.pdf

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr XI.73.2015

Rady Miasta Limanowa

z dnia 9 czerwca 2015 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE RADY MIASTA LIMANOWA O SPOSOBIE ROZPATRZENIA UWAG WNIESIONYCH DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU „MIEJSKIEJ GÓRY" W LIMANOWEJ

Zgodnie z przepisem art. 20 ust. 1 w związku z art.17 pkt 14 ustawy z dnia 27 marca 2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 199)– biorąc pod uwagę stanowisko Burmistrza Miasta Limanowa zawarte w „Wykazie uwag zgłoszonych na podstawie art. 17 pkt 11 w/w ustawy" do wyłożonego do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Miejskiej Góry" w Limanowej, **Rada Miasta Limanowa rozstrzyga jak następuje**

Uwzględnia się uwagę wniesioną do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Miejskiej Góry" w Limanowej odnoszącą się do działki nr 576/10 (obręb ewid. nr 6 Limanowa).

U Z A S A D N I E N I E

Uwaga dotyczyła zmiany funkcji z terenu usług turystyki, handlu i gastronomii UTHG na tereny zabudowy jednorodzinnej i rekreacyjnej. Ponieważ w pobliżu działki nr 576/10 taka zabudowa występuje, uwagę uwzględniono pozytywnie.

Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr XI.73.2015

Rady Miasta Limanowa

z dnia 9 czerwca 2015 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE RADY MIASTA LIMANOWA

O SPOSOBIE REALIZACJI ZAPISANYCH W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU „MIEJSKIEJ GÓRY"

W LIMANOWEJ - INWESTYCJI Z ZAKRESU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, KTÓRE NALEŻĄ DO ZADAŃ WŁASNYCH GMINY ORAZ O ZASADACH ICH FINANSOWANIA

Zapisane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego obszaru „Miejskiej Góry" w Limanowej realizacje inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 199) będą realizowane przez miasto Limanową i finansowane ze środków budżetu miasta Limanowa z możliwością wsparcia finansowego z Unii Europejskiej oraz innych funduszy pozyskanych przez władze miasta Limanowa.